

[Zahle.]

raadets Side, men tage Hensyn til den Bemærkning, Industriraadet havde gjort om, at hvis Aktieselskaberne skulde betale til Fondsbørsens Bestyrelse, saa burde Industriaktieselskaberne ogsaa være repræsenterede i denne Bestyrelse. Jeg tror heller ikke, det er den Vej, vi skal gaa, det tror jeg ikke fører til noget godt. Lad Fondsbørsen selv betale sin Bestyrelse, og lad den selv vælge sin Bestyrelse, og lad saa Aktieselskaber og Kreditforeninger staa udenfor. Det tror jeg er det rigtige, og jeg maa sige, at det er ikke rar for Kreditforeningerne at se Aktieselskaberne rykke frem her og blive Partihavere i Fondsbørsens Udgifter og dermed i Fondsbørsens Bestyrelse. Jeg er bange for, at man saa snart vil komme til, at Kreditforeningerne ogsaa skal bære en saadan Byrde, og det vil ikke bringe Kreditforeningerne noget som helst godt. Det vil bringe dem en Byrde, som dog vil have nogen Indflydelse paa Kreditforeningsobligationernes Kurs i nedslaaende Retning og saaledes virke uheldigt for vort Forretningsliv. Jeg vil derfor fraraade, at man nu beslutter sig til, at ogsaa Aktieselskaber skal kunne vælge Bestyrelsesmedlemmer til Fondsbørsen. Lad os hellere ved tredie Behandling — det kan vist ikke ske her ved anden Behandling — ændre den Bestemmelse, som vel nu bliver vedtaget ved anden Behandling, at Aktieselskaberne skal være med til at betale.

Der er paa et enkelt Punkt ført en mærkværdig Argumentation frem i Betænkningen, som den ærede foregaaende Taler ikke nævnte, men som jeg gerne vil sige et Par Ord om. Betænkningen slutter saaledes:

„Flertallet kan under disse Omstændigheder ikke tilraade en Tilføjelse af en saa ekstraordinær Natur som den foreslaaede“ — nemlig den, at Børsen selv skal betale Pensionen til den afgaaede Børskommissær — „hvorefter en bestaaende Lov gives fra Finansministeriet afvigende, autentisk Fortolkning med tilbagevirkende Kraft.“

Det ser saa bestikkende ud, at man her giver en Lov tilbagevirkende Kraft, men det er jo noget, man rent ud sagt finder paa; det er noget, man opfinder og uden videre siger. Men det er ganske forkert. Her foreligger for første Gang Spørgsmaalet om, hvem der skal betale den afgaaede Børskommissærs Pension. Det er et Spørgsmaal, som aldrig før har været fremme til Afgørelse, og naar vi nu her afgør det saaledes, at Børsen selv skal betale, saa har ingen Lov derved faaet tilbagevirkende Kraft, saa er der givet en

ganske ny Lov med Fremtiden for Øje. Man maa ikke lade sig bestikke af en saadan med en vis Dristighed fremsat Paastand som, at der skulde være Tale om at give en Lov tilbagevirkende Kraft.

I øvrigt kan jeg paa de Punkter, hvor jeg har stillet Ændringsforslag sammen med den foregaaende Taler og hans Partifæller, henholde mig til, hvad det ærede Medlem sagde.

Der er et Punkt, hvor jeg ikke er med i dette Mindretal, og det er dér, hvor der er Tale om nu at bestemme, at de, som har Ret til at møde frem paa Fondsbørsen, skulde blive Mæglere igen, som de har været før, blot Mæglere. Jeg tror, at dette forretningsmæssigt set vilde være et Tilbageskridt, og jeg maa derfor tilraade at stemme imod dette Ændringsforslag. Jeg tror ikke, der vil blive nogen Spekulation ud af dette, at Vekselererne beholder den Ret, som de nu har haft i en Aarrække, og som ved mange Lejligheder har været benyttet paa en for Landets Tarv særdeles heldig Maade. Jeg maa altsaa anbefale at stemme imod dette Ændringsforslag.

Schovelin: Ærede Medlemmer vil erindre, at da det ærede Medlem, som er Ordfører for Socialdemokratiet i denne Sag, talte ved første Behandling, kom han for Skade at behandle en Lov, som allerede var ophævet paa de væsentlige Punkter, man beskæftigede sig med i 1922. Den var han slet ikke opmærksom paa, han talte hele Tiden om Loven af 1919, glemte endogsaa sin egen udmærkede Tale ved Behandlingen af Loven af 1922, den, der var rettet til min Ringhed. Siden den Tid har vi alle været forberedt paa, at nu gjaldt det for det ærede Medlem om at rehabilitere sig, og nu gjaldt det da for ham ved denne Lejlighed ret at udfolde sin Sagskundskab, ret at vise, hvorledes han er trængt til Bunds i denne Materie — man tør vel sige *omsider* er trængt til Bunds i denne Materie. Da bl. a. jeg havde den ulykkelige Lod at maatte pege paa, at det ærede Medlem ved første Behandling havde talt om noget, som slet ikke mere eksisterede, er ogsaa Følgerne af hele denne Stilling kommet til rent personlig at gaa ud over mig.

Jeg har altid troet, at det var en god parlamentarisk Skik, at man ikke her i Salen talte om, hvad der foregik i Udvalg, end mindre at man gjorde det til Genstand for Angreb offentligt i Bladene, men dette er sket. Det er fremkaldt — jeg kan ikke tænke mig andet — fra socialdemokratisk Side, for-